

דברי הכפר

יומן מסע / אביב גפן

אינספור שבילים ויציאה
רושם בתוך יומן מסע
להתערבב ולא להיבלע
רושם בתוך יומן מסע

מביטים למעלה ונושאים תפילות
כשבינתיים שוכחים
שהמשמעות לחיות
היא לשאול את השאלות ולענות

והיה אם מישהו בא
אל תסתובב
כי זה תמיד יכול להיות
זה שידליק לך את הלב
יפרוק את הכאב בשלווה

והיה אם מישהו בא
אל תסתובב
כי זה תמיד יכול להיות
זה שידליק לך את הלב
יפרוק את הכאב בשלווה

מגע הרוך גובר על המכה
רושם בתוך יומן מסע
כולנו עשויים אבק של אהבה
רושם בתוך יומן מסע

גיליון מס. 2296 * ט"ו באדר תשע"ב * 9 למרץ 2012
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

**בצער רב אנו מודיעים
על פטירתו של חברנו**

**רוי אב
ז"ל**

**ומשתתפים בצערם של
ג'ויס, תרצה,
מקס, דינה, ג'וני וסת
וכל בני המשפחה**

שלא תדעו עוד צער

וויאן אחותו של רוי כתבה (קרא דן בן זוגה של תרצה)

One of my earliest memories of my brother comes from a snapshot. Dominating the foreground is my father, with his inevitable cigarette jammed into the corner of his mouth, tightly holding the hand of a fair-haired toddler whose other hand appears to be wildly waving in the air as he struggles to be free and independent.

Free and independent, that seems to be a perfect characterisation of Roy before he left England to come to Israel. Immediately after the end of the war it was our mother's custom to do one major shop each week. There was too much for her to carry so she used the old pushchair to transport the heavy bags of shopping. It was Roy's task to stay with the increasingly loaded push-chair whilst Mum was in the next shop. On several occasions Roy became bored with this chore. He would take the push chair home, through the front garden and park it at the bottom of the front steps. He would then go walk-about, all over London. When he became tired, he would find his way to the nearest police station where he would be fed chocolate biscuits and hot cocoa and then brought home in a police car - certainly a more tolerant society than nowadays.

The last of the big walks was to the village where I had been evacuated during the war and he was away most of the night. I think that was the last of the long walks. Soon after, he met the Phillips twins and joined Habonim which sent him on his life path.

Roy had piano lessons but, as there was no piano at home, he had to go to the piano-teacher's house each day to practice. This he did not like doing, so he only went for the weekly lesson, burying the few coppers he should have paid for the practice times in the front garden where, many years later, his nieces and nephew, my children, dug them up and wondered why they were there.

From 1986 onwards I visited the kibbutz a number of times. We did a lot of travelling and found a mutual interest in Roman remains. We talked a lot, and walked a lot and I seem to remember we ate quite a lot as well. My brother was a very good cook.

Roy was always doing things for other people: broken spectacles? take them to Roy; watch or clock not keeping correct time? Roy would mend

them; cigarette lighter not working properly? Roy's patient hands would put it right. He was a fiendish bridge player and travelled the country to play in tournaments. He told me often how much pleasure he took in his last employment on the Kibbutz ,both with the actual bookbinding and in his mentor.

In June last year, on my last visit, my brother and I made our farewells, a very bitter-sweet occasion. Joyce and Tirza have kept me up to date with the relentless progress of his illness and now I will say kaddish for my brother and keep shiva in my own home in England, but my thoughts will be with you all in Kfar Hanassi.

Dear Roy,

In the late seventies , we worked together. You were the Madrich and I was The mitarpelet. It was Apple picking time and we had about one hundred volunteers on the kibbutz.

We laughed and cried over many situations . From Homesickness to Drugs, Drink and mentally unbalanced. Like a father, you dealt with each new crises and we worked as a team.

You knew when to comfort, when to punish, when to show them the door and when to call in the authorities. We had many good times together but I also learnt a lot from you.

Thank you Roy. I will never forget you.

Vita

ג'וני כתבה. נטאשה ארנולד קראה בשמה.

Roy,

I tried for so long to write a good-bye letter to you and found no words. How do I say good-bye from so far away?

I went to the beach today, in between the bouts of rain, and thought about you sitting on that same beach, watching the albatross fly above your head so gracefully. As I sat there, an albatross flew above and then swooped down by me so close I could see the color of its eyes. It swooped down again and again, like it knew my thoughts and came to bid you farewell in its majestic motion.

For us, you live through the albatross birds that you were so taken with. Each time they fly by, one of us says, "Hey look, Saba..."

I wish you a smooth transition as you embark on the next leg of your journey. No more illness and pain, only the sky to claim and make yours. Be light. Be peaceful.

Much love,
Joan-e

**A free bird leaps on the back of the wind
and floats downstream till the current ends
and dips his wing in the orange sun's rays and dares to claim
the sky.**

Maya Angelou

When I think of Roy, I think – Mentor.

In the years before Disco was king, Roy and I worked together in a creaky bungalow off the Habonim parking lot, dubbed "the drawing office," where he was conferred the honor of training me as a draftsman.

One of my first memories of the task wasn't so pleasant. I was crumpled in a heap, weeping over a 3D exploded view of a ball valve, after being commanded to simply- "draw it". Roy however was unflappable and tears aside, wouldn't give up on me.

With infinite patience, he began to convince me that not only did I have a flair for drawing, but a true aptitude for technology as well. He helped build a confidence in my abilities that has propelled me forward to places I never dreamed possible, sitting in that creaky bungalow off the Habonim parking lot, in the years before Disco was king.

I realize now that my drafting skills could have been learned almost anywhere. But the confidence building? That could only be taught by someone with the gift of patience, understanding, and the desire to make a difference in someone's life.

Thank you, Roy, for making that difference – for being my mentor.

מרי שרק אוריאן

את השיר הזה שרו וניגנו בסיום הלוייה,
תרצה הבת של רוי ובן זוגה. קהל המלווים יצא מאוד נרגש.

Fare thee well

Hold on steady and strong,
Here's the dawn coming on won't be long,
Then the sun will come shining through,
To show you the place you once new.

Chorus

Fare thee well,
Fare thee well and adieu,
Fare thee well,
With this song you'll be gone,
Fare thee well.

The old man's here and he's fine,
He has come here from years down the line,
He has come to bring peace to all times for the few,
He has come to bring life to the new.

Chorus x2

Hold on steady and strong,
Here's the dawn coming on won't be long,
Oh its easy to stand in the light without pain,
In the light you will ever remain.

Chorus x2

**We have made a recording of this song. If anyone would like a copy
please contact tirzasage@yahoo.com**

לפני כשבועיים, **פרנק וטרמן** הלך לעולמו. יהי זכרו ברוך.
לפניכם דברים שנאמרו על קברו.

פרנק וטרמן איננו....וכאילו לא היה.
בשקט, כמו שחי כל השנים בינינו ועימנו.

אמת, מהיום הראשון פרנק היה עוף קצת מוזר בין צעירי השרירים במנסורה.
הוא לא עשה גלים, לא התבטא ולא חיווה דעה בוויכוחים הסוערים והאין-סופיים
של אותם ימים. איש משכיל ועניו; לא יכולנו לעמוד על טיבו- גם למקורבים לו –
אם היו כאלה; פרט למסירותו ואחריותו לכל המוטל עליו או שלקח על עצמו.
תמיד תמיד בשקט, בנעימים. כך הקים משפחה, טיפל במסירות וסבלנות אין-
סופית בארנון, בנו החולה, כמו שעשה כל דבר, יותר משישים שנה.

ובכל זאת ראוי שייזכר בעבור יוזמה משמעותית אחת, שהעין הציבורית שלנו
הייתה ערה לה. הוא היה הראשון, שמדד את הגשם והתמיד בכך בדיוקנות
האופיינית לו, במשך הרבה שנים.

ועכשיו, כאילו לא היה.
אבל האיש היה. היה איש.

טומי

פרנק

פרנק היה אחי הגדול, הערצתי אותו. הוא היה גדול ממני ב-16 שנים, וכילדה קטנה התייחסתי אליו כאדם מבוגר נוסף במשפחה, אשר היה נמצא בבית לעיתים רחוקות. כשהייתי בת 11, הוא הלך להכשרה ואחר כך עלה ארצה.

הייתה לו סבלנו רבה עבור אחותו הקטנה. פעם אחת הרשה לי להצטרף אליו כשאסף כסף מהקופסאות הכחולות של קק"ל. היה לי קשה לעמוד בקצב שלו באופניים, אך בכל פעם חיכה לי בסבלנות. כמו כן, פרנק דאג שאצטרף ל"הבונים" והיה מבקש מאחד המדריכים במחנה לשמור עלי, כי הייתי הכי קטנה.

פרנק כנראה ניחש שאני פחדתי בחושך, ונתן לי את הפנס הראשון שלי. פנס שחור גדול, אשר הרגיע אותי מאוד. היה לו כישרון בבחירת המתנות המתאימות ביותר, בעלות איכות טובה ומיוצרות היטב. כמובן, לא הייתה לו סבלנות עבור מוצרים נחותים או עבודה גרועה, והוא דרש גם מעצמו רמה מעולה. בגלל תכונה זו, היה עובד מצוין, אך איטי מאוד, דבר שהשותפים שלו במפעל בוודאי זוכרים היטב.

כאשר הייתי שואלת את אימי שאלות קשות מידי, היא הייתה אומרת לי "תשאלי את פרנק, הוא יודע כל דבר". ואכן, הוא באמת ידע הרבה ובתחומים רבים ושמח להסביר בפרטי פרטים.

כשפרנק עלה ארצה במאיר 1948, מכתביו הנדירים אך ארוכים, בכתב ידו הקטן והמסודר, גרמו לי לאושר וגאווה, ואני שומרת אותם עד היום הזה.

אחרי שג'ין נפטרה, ואחרי מספר שנים כאלמן, ההכרות השטחית עם אילזה חודשה, והם נהיו זוג. איזו ברכה זה היה עבור שניהם, כי היה להם כל כך הרבה במשותף והם יכלו ליהנות יחד מחוויות כל כך רבות, ולהעניק אחד לשני כל כך הרבה אושר.

למרות שאני עצובה שפרנק כבר לא איתנו, אני תמיד אהיה אסירת תודה על שנות האושר שחוו יחד.

איך נוכל לתאר את פרנק כאדם? הוא היה אדיב, עדין, אכפתי, מתחשב, סבלני ואהב לעזור. הוא היה ישר והגון והתייחס לאחריות ולמחויבות ברצינות רבה. אני בטוחה שכל מי שהכיר אותו, ובמיוחד כל מי שאהב אותו, יכול להוסיף מעלות נוספות רבות. ובגלל כל זה, נתגעגע אליו.

הַנָּקָה (אחותו של פרנק)

"מי האיש החפץ חיים, אנהג ימים לראות טוב"

סבא

סבא היה איש עדין, טוב וישר. איש שכל מי שהכיר אותו – חיבב והעריך אותו. אדם חרוץ, נמרץ ואחראי.

היה מבין מייסדי הקיבוץ ופעל רבות למען הכלל. איש דוגמא ומופת. בעל צמא וסקרנות אין סופית לידע ורצון להקנותו לאחרים.

אדם שידע ליהנות מהדברים הפשוטים בחיים, מיופי הבריאה ומריחו הרענן של הבוקר, מצילילי המוזיקה הקלאסית שכה אהב ומטעמו של אוכל טבעי ופשוט.

לסבא הייתה נפש צעירה והרפתקנית, ולנו היווה דוגמא לאיך צריך לחיות.

היכולת שלו למצות ולהעריך כל רגע בחיים, בלקום ולצאת למסעות מעבר לים, בללמוד כל הזמן דברים חדשים. בלמצוא אהבה בגיל המבוגר ובלהאמין שאף פעם לא מאוחר להיות מאושר.

סבא האהוב שלנו, עזב אותנו בשיבה טובה לאחר חיים עשירים בתוכן של עשייה, עייף ושבע ימים, ולקח את מעיין הידע הנדיר שלו ואת החיוניות הנפלאה שלו עימו.

ולנו, לא נותר אלא ללמוד ממנו ולזכור אותו באהבה עצומה וגעגועים.

יהי זכרך ברוך – אלינה

ימי הולדת

12.3	אדם בן חנוך קרן גדליזון רננה דוארי (נכדה)
14.3	אילון מסר אינדיאה פרימוסט (נכדה)
15.3	אביבה לינטון ענבר כהן גל קרטיס (נכד אלמן)
16.3	רותי זיגדון מירב איתם שושנה ברוך אופיר לבנקופף (נכדה ר. כהן) דניאל מרקוסון (נכד)
17.3	זמי בן צבי ליאורה ויינשטיין אבישג עדר (נכדה)

ימי נישואין

12.3	אלה ועודד אבידור
15.3	עירית ואד עזרן

נזכור			
כד	באדר תש"ע	10.3.10	גוסטי ריפקינד
כד	באדר א' תשס"ג	26.2.03	רודה גולדמן
כ	באדר ב' תשע"א	26.3.11	אהרון כ"ץ
כג	באדר ב' תשמ"ו	3.4.86	דוד לוי
כג	באדר ב' תש"ס	30.3.00	מיירון שוורץ

במזל טוב
בן נולד
לעופרי (וגנר) ואייל
נכד לדליה ואודי
נין למאיר ריינס
ורוב נחת לכל המשפחה

למיקה ויניב הלחמי
נכדים לאילנה (כהן) ומאיר
ולר
נינים לריני כהן
שפע ברכות
ורוב נחת לכל המשפחה

מפגשים לבניית הסכמות על שיוך דירות

שלושה מפגשים התקיימו, בהשתתפות קרוב למאה חברים.

ביום שני הקרוב 12.3.12 יתקיים המפגש הציבורי האחרון, לפני שנתחיל לגבש הצעה מוסכמת.

חברים שטרם השתתפו בדיונים, שטרם הביעו את דעתם, ואת רצונותיהם, מוזמנים לבוא למועדון בשעה 18.45 למפגש שיימשך כשלוש שעות.

Purim Party

Friday night 22:00

better be there

familyshoppinglag.com

מסיבת פורים

היום שישי ה-9-3-12 בשעה 22:00

כרטיסים..יש, דרכון...יש,

תחבולת ... כאובן

עכשיו אתם מוכנים לעלות למסע

D.J Peleg Bar

www.shutterstock.com 00022762

להלכירכם:

בשבת בבוקר ב-10:30 מנקים את

חדר האוכל

מה נשמע

- בראשית השבוע הלך לעולמו **רוי אב**, אחרי מאבק במחלת הסרטן שנמשך שנה. איש שאהב אנשים ואנשים אהבו אותו. תנחומים **לג'ויס**, **לתרצה** שהגיעה לכאן כבר לפני חדשיים על מנת להיות ליד אביה, ויחד אתה בעלה, דן, אשר מנעים לנו בנגינותיו. תנחומים גם **למקס**, שאף הוא הגיע אלינו לפני שבוע, וגם **לדינה**, **לסת ולג'וני**, הרחוקים גיאוגרפית, וקרובים בלב.
- חצי מטר זה הרבה או מעט? חצי מטר של גשם בעונה אחת אצלנו זה הרבה מאד. סוף סוף הגענו לכמות הברוכה הזאת של למעלה מחמש מאות מילימטר גשם. עכשיו טוב שהשמש יוצאת, הפסגות שסביבנו מושלגות ומלבינות בשמש הזורחת עליהן. ובחצר שפע של פרחי בר: הצבע הצהוב של החרדל, הסביונים והחמציצים שולט, אבל יש גם סגול של התורמוסים, ורוד של הכרמליות, ופה ושם גם אדום בוהק של כלניות. אפשר לברך על בואו של האביב.
- ברוכות הבאות, או ליתר דיוק, ברוכה הבאה **למירב בן אבי** שבאה לבקר את הוריה ואת חבריה הרבים כאן בכפר הנשיא.
- גם **אור אורן**, אשתו, אמילי, ובנם גליל, באו לביקור מולדת, לשמחתם של ההורים **נורית וגבי אורן**, הסבתא **רות גולן** האחים ובני משפחותיהם.
- היה היה אצלנו רכב מיוחד להסעות פנים. קראנו לו **הותיקר השני**, זה שבא במקום הותיקר הראשון. הותיקר, שנהגו בו נהגים רבים, ולאחרונה **ג'וני פרנק**, ועוזרו הנאמן **זמי בן צבי**, מצא את עצמו חסר לקוחות, ולא עמד בתחרות עם הקלנועיות האישיות והזוגיות, אשר משפרות את הניידות של הנזקקים להן. תודה לנהגים, תודה לותיקר, ותודה לנורית אורן שמסרה לי את הדיווח.
- לפני שנים רבות, כשאריה ואני רצינו לחגוג את יום הנישואין הראשון שלנו, לא מצאנו מסעדה אחת לרפואה באיזור הקרוב, ונאלצנו לנדוד עד צפת (זוכרים את המסעדה הרומנית "מילו"? היו להם סטייקים טובים...). היום ממש קשה להאמין, שלא רק שהיית צריך להתפלל שיעמוד לרשותך רכב לאותו הערב, אבל גם אם היה רכב לא היה כל כך לאן לנסוע, ואיפה לבלות... בשנה שאחריה כבר היה מקום נוסף: חוות "ורד הגליל". נסענו לשם לאכול ארוחת ערב, ובבת אחת מצאנו את עצמנו אי שם במרחבים הענקיים של ארצות הברית. הדקורציה, האווירה, התפריט

(CHICKEN IN THE BASKET), וריח הסוסים שעלה מן האורווה, היו חוויה מעולם אחר. את האוכל הכינו, הגישו, ושטפו את הכלים, בעלי המקום יהודה ויונה אבני, שעבדו מצאת החמה עד צאת הנשמה, היום קוראים לזה עד הסועד האחרון. חלפו כמעט חמישים שנה, חוות ורד הגליל התפתחה והתרחבה במאד מאד, אבל שני דברים נשארו כשהיו: המעורבות המלאה של יונה ובעיקר של יהודה, היושב בג'ינס המשופשף שלו על הטרקטור. והאווירה המיוחדת של המקום, מקום שאוהב לארח, מקום שבו סוסים, אוכל טוב ונוף עוצר נשימה של הכנרת משתלבים בו.

בשבוע שעבר הלך יהודה אבני לעולמו, בן 86, כשהוא מותיר אחריו ישוב מיוחד במינו, והרבה אנשים שאהבו אותו.

- לקראת קבלת החלטות על הדרך בה נשייך דירות בכפר הנשיא, מתקיימים דיונים בהשתתפות ציבור החברים. בפגישה האחרונה אמר מישהו בעת הדיון, שטוב שיש שיוך דירות, כי זה מאפשר לנו לקיים מפגשים חברתיים כאלה... ביום שני הבא יתקיים המפגש האחרון, ולאחריו צוות מיוחד הכולל את צוות שיוך דירות ואת הצוות לבניית הסכמות, יחד עם אהרון ארז, שכבר מכיר אותנו היטב, יתחילו לגבש הצעה, במטרה שתהיה לגביה הסכמה רחבה בקלפי.
- מזל טוב לחברים החדשים שהצטרפו אלינו בשבוע שעבר: **טל ומיכל אשתר, לי ולורנה קפלן, שרון ובני כהן, רננה חביבי ודנה ומיכל במנולקר**. מכיוון שכולכם נמצאים אצלנו כבר שנים לא מעטות, נאחל לכם שגם השנים שתבאנה תהיינה לכם שנים של שייכות לקהילה של כפר-הנשיא.
- איחולי החלמה לחברים הרבים שמוצאים את עצמם בבית החולים, או סתם בבית, כשהם סובלים ממחלות החורף, מפגעי הזיקנה, או סתם ממרעין בישין.
- מריל סטריפ זכתה באוסקר על משחקה היוצא מן הכלל בסרט "אשת הברזל" (מומלץ מאד לראות את הסרט). מה זה קשור אלינו? אחת הדמויות בסרט היא הבת של מרגרט תאצ'ר, קרול, אשר שהתה אצלנו כאן בכפר הנשיא. באוצר התמונות הנמצא אצל **דוד אלמן** רואים את גברת הברזל, האמא מרגרט, בביקורה אצלנו כאן במועדון בקיבוץ. מי שארח את הגברת היו **נטע אלמן ז"ל** ויבדל לחיים ארוכים **קולין פרימוסט**. קולין סיפר לי שקרול תאצ'ר הייתה אצלנו עם קבוצת ה-BRIDGE (זוכרים את התכנית המיוחדת הזאת?). האמא מרגרט, הייתה באותה התקופה מנהיגת האפוזיציה בבריטניה, וכעבור שנה נבחרה

להיות ראש ממשלה. הגברת רצתה מאד לראות את החדר שבו התגוררה הבת. קולין, ניסה להניא אותה, מצעד כזה, שעשוי היה לגרום לזעזוע קשה לאם הדואגת, אבל גברת הברזל לא נכנעה, ומי שנכנע היה קולין. ואכן, הגברת לא נהנתה מהחדר אי שם בצריפי המתנדבים...

- מפעל פרי הגליל ניצל שוב, לעת עתה, מסכנת סגירה. הלוואי והיו קמות באזור הקרוב לנו תעשיות היי-טק או אחרות אשר יתנו פרנסה יותר טובה ל-200 העובדים במפעל. בינתיים, מה שאנחנו יכולים לעשות, זה לקנות תוצרת פרי הגליל. אולי זה יעזור.
- בעת קריאת שורות אלה נהיה כבר בעיצומן של חגיגות הפורים, כך שלא נותר לי אלא לאחל לכולנו חג שמח, תחפושות מוצלחות ולא יותר מידי קלוריות במשלוחי המנות.

קבלת שבת ביום ששי, פרשת "כי תשא" בשעה 18.00 במועדון.

סבתא של : גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, אלון, יונתן, גל ובר

אנו משתתפים בצערו של

הרי ליפשיץ במות אביו

יעקב ליפשיץ ז"ל

(באוסטרליה)

ניחומים לשלומית, בטי והמשפחה.

שלא תדעו עוד צער

u18049495 fotosearch.com

חברים חדשים "בעצמאות כלכלית" ברכות לקבלתכם לקהילת כפר הנשיא

שרון ובני כהן
לורן ולי קפלן
מיכל וטל אשחר
דנה ומיכי במנולקר
רננה חביבי

מי יתן ובאמת תהוו חלק מהחברה השיתופית שלנו, בנתינה
כמו בקבלה, "כל אחד לפי יכולתו".

שֵׁי כָּת הַנוֹעַר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

לפעמים זו משאלת לב, לעיתים זו סתם גחמה
להאמין שבאמת "צרת רבים היא חצי נחמה"
אבל אפילו לשכמותי, כמו לכל אחד
נעים מידי פעם לדעת שהוא לא לבד!
ולכן כשהגיע לידי נאומו של **מרדכי נעלי** ממעיין צבי
מיד הרגשתי שהנה מצאתי חמור – אח כלבבי
לא החסרתי מנאומו של הנ"ל מילה או פסיק
כי מי כמוני יודע שאם זה לא היה עצוב,
זה יכול להיות אפילו מצחיק
ותודה מיוחדת ל**שרה דבולט**
שהעבירה לעיוני את הכתוב.
ומזל שלא כמו אצל בני האדם – אצלינו החמורים
עדיין לא קיימת קנאת סופרים...

נאום החמור

אני חמור ידוע, אבל צנוע ונחבא,
שכל ימי הולך על ארבע.
אבל הפעם לרגע אחד או שניים,
אני פונה אל הולכי על שתיים.

אני רוצה בשמי ובשם חבריי,
למחות על שימוש בשמנו כגנאי,
נכון שאני נוער לעיתים בקול רם,
אבל רק כדי להוכיח שאני קיים.

מאידך אני אף פעם לא מתנער,
מלשאת בעול הקשה ביותר.
כך מוטב שתדע ותפנים האומה,
כי אין כמו חמור לדבקות במשימה.

בציבור נהוגים כמה ביטויים
שלא נשמעים כל כך חברתיים.

"חמור קופץ בראש" נאמר בשגגה
כשהחמור מבין שחסרה הנהגה.

"עקשן כמו חמור", זהו המצב
כשהוא עומד על שלו – מול מתנגדיו,
כי זהו סגנון ישר ואמין,
של מי שבדרכו מאוד מאמין.

גם בתרבות אנו מאוד עוזרים,
וידוע "החמור נושא ספרים"
אנו סמל של מפלגה גדולה אי-שם
שלעיתים מנהיגה את העולם.

החיה היחידה שדיברה בשפת אדם
היא זוגתי שתחיה מסיפורי בילעם,
וכדי ששמה לא ישמה רע,
היא נקראת אתון ולא חמורה.

גם משיח צדקנו, בבוא הזמן,
יגיע אלינו על חמור לבן
כך שכינוי "חמור" לעושה
שגיעה,
צריך להשמע ממש כמחמאה.

גם שופטי בית המשפט העליון,
צריכים לשאת את ראשם בגאון,
ולראות עצמם נישאים ונאורים,
דווקא כשקוראים להם חמורים.

ודאי ישתפרו פה הרבה דברים,
אם יהיו לנו יותר חמורים.
לא כמו המתחזים שהיום בפסגה,
שגורמים רק אי נחת ומקום לדאגה.

כי עדיף חמור שלעיתים נוער,
מאשר טיפש שלא חדל מלברבר.
ומוטב שאתון את פיה תפתח,
מאשר שטף הבל של דמגוג מוכח.

הגדות לפסח

לרגל נסיעתי לקהילה יהודית בגולה לקראת פסח,

אני מחפשת הגדות פשוטות שאוכל להשאיר שם מי שברשותו הגדה
שאינה בשימוש ולא יקרה וכבדה- אשמח לקבלה

שרה דבולט

החוג ללימוד מקורות ייפגש שוב

ביום ד' 14/3/12 בשעה 20:30 במזעזון

הנושא שנלמד הפעם יהיה

**אוגוסטינוס – העיר הארצית והעיר השמימית
וגם נענה על השאלה האם פאולוס נכנס לפרד"ס
ומה הוא עשה שם בכלל?**

מלמד דודו

הציבור מוזמן

רשמו ביומנים

סיפור: על רגעים של צער

ורגעים של אושר ...

עם היוולדו של האדם הפקיד בידיו האלוהים שתי קופסאות מרובעות אפורות ופשוטות מראה.

שאל האדם את האלוהים לשם מה שתי הקופסאות?

אמר אלוהים לאדם: "בקופסא אחת תניח את כל החוויות הטובות של חייך, את רגעי הנחת והשמחה, את שעות האושר והצחוק, כל דבר שגורם לך עונג, שממלא אותך באהבה תניח בקופסא הראשונה".

"ומה אשים בקופסא השניה?"

שאל האדם. את כל רגעי הכאב והצער "אמר לו האלוהים. "את כל אותם רגעים של בדידות, את הרגעים שמשאירים בך הרגשה של אי נוחות, תניח בקופסא את המועקה והכאבים, את הבכי והייסורים, את כל החוויות הלא נעימות של חייך".

"ואיך אדע להבחין בין הקופסאות? שאל האדם. " שתיהן אפורות ופשוטות".

"ברגע שתתחיל למלא אותן בתוכן תדע להבחין ביניהן" הבטיח לו האלוהים.

החל האדם את חייו. את כל רגעי השמחה והאושר הניח בקופסא אחת, ובשניה הכניס את רגעי הכאב והצער. במהלך השנים החלה קופסת האושר להשתנות, היא לא הייתה עוד אפורה אלא צבעונית, ועם כל חוויה שמחה נוסף בה עוד צבע ועוד דוגמא עליזה. אך קופסת הצער לא השתנתה מעולם, צבעה נותר אפור רגיל ומשעמם.

הגיע יומו של האדם לעמוד בפני בורא עולם. כשהגיע לשערי שמים התבקש האדם להציג בפני האלוהים את קופסאותיו. הרים האדם את קופסת האושר הצבעונית, והנה היא כבדה, אבל משקלה לא הכביד עליו והוא יכול היה לשאת אותה אל לפני כיסא הכבוד ולהניח אותה לרגלי האלוהים. גם קופסת הצער לא הייתה כבדה, משקלה כאילו לא השתנה במשך השנים.

פתח אלוהים את קופסת האושר והחל מפזר רגעי שמחה בהיכל. פיזזו רגעי האושר סביב האדם, והזכירו לו כמה מאושרים וטובים היו חייו. שמח האדם בזיכרונותיו החיוביים והודה לאלוהים שגרם לו לאסוף אותם כל חייו.

הגיע רגע פתיחת קופסת הצער. התכווץ האדם במקומו, הוא לא רצה שאלוהים יפזר בהיכל את שעות הכאב של חייו, הוא לא רצה להיזכר בבדידות ובייסורים, במועקה ובכאבים.

"פתח את הקופסא" הורה לו האלוהים פתח האדם את הקופסא והביט לתוכה והנה היא ריקה. בתחתיתה פעור חור גדול. "אני מצטער" אמר האדם לאלוהים. "כנראה פגמתי בקופסא במהלך השנים. יש בה חור ודרכו כנראה ברחו כל רגעי הצער, אין לי שום רגע עצוב להציג בפניך". חיך האלוהים אל האדם. "הקופסא שלך אינה פגומה. ככה נתתי לך אותה - עם החור".

האדם לא הבין. "קופסא עם חור? לשם מה?" אמר האלוהים. "לאדם קשה להתנתק מהרגעים של חייו, בין אם אלה רגעים של אושר או רגעים של עצב. מאחר ולא רציתי שתאגור את רגעי הצער, נתתי לך קופסא עם חור שדרכה יכלו רגעי הצער לצאת ולהעלם מחייך. לא רציתי שתישא את משא הכאב לאורך כל החיים, מספיק שחווית את הצער פעם אחת, אינך צריך לשוב לחוות אותו השנית". "אם כך לשם מה בכלל נתת לי את הקופסא?" שאל האדם. "אין האדם יכול להימנע מהזיכרונות", אמר האלוהים, "הזיכרון הוא חלק ממהות האדם. בעוד שאני רוצה שאדם יזכור כל רגע משמח בחייו, אינני רוצה שיזכור בכל פרט ופרט של הכאב - לכן קופסת האושר נועדה לאגור וקופסת הצער נועדה לשחרר את הכאב".

אכן - זה מה שראוי לאדם לעשות - לזכור את הרגעים הטובים של החיים, ולשכוח את הרעים - אין טעם להתמקד בכאב - הוא מכביד ומגביל, בעוד האושר והשמחה מצעידים את האדם קדימה ומקלים עליו את החיים.

(לא ידוע) הביאה: שושנה ש.

familyshoppinglag.com

מסיבת פורים

ביום שישי ה 9-3-12 בשעה 22:00

אל תחמיצו!

הפינה הויזואלית

תהלוכת התחפושות

בריכת השחיה החדשה שלנו בתחפושת של חרמון

זה אני בתחפושת של סטייק

והיו מלא דרדסים...

דוד אלמן

שבת שלום

Village Voices 09.03.12

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 2 - #10

Our Deepest Condolences to **Joyce Abb**,
Tirza, Max, Deena, Joanie, Seth and all their families
On the death of **Roy, Z"L**, after a long illness.

Village News: So far this winter we've had 505.4 cm of rain (or $\frac{1}{2}$ a meter for the uninitiated). Is this a lot, or a little? Will there be more?

Whatever: Mt. Hermon, the Golan Heights and the Lebanese Harei HaShuf are all snow covered....so at some point their water will add the amount flowing in at least some of our streams and feeding the lake. The wild flowers are all in bloom and we're actually expecting our first sha'arav this weekend (after the Purim party?)

Welcome to Merav Ben-Avi who has come to visit her family and friends (Hermon class).

Or Oren with wife Emily and son Galil have also arrived from the USA to visit family and friends. Grandparents Nurit & Gaby Oren and Great-grandma Ruth Golan are especially pleased to see them here amongst the rest of the family.

Our Vatican - the golf vehicle that took seniors around where they needed to go and back home again is without clients due to the proliferation of personal golf carts. Not to mention that it needed innumerable repairs! So it is now out of use and we thank drivers Johnny Frank and Zami Ben-Zvi for all their help over the years.

Many years ago, if you wanted to celebrate anything, you had to go someplace exotic: like Milo's Romanian Restaurant in Tzfat - because there were no eateries in Rosh Pinna. Soon afterwards the famous Vered HaGailil opened - with it's All American ranch décor (not to mention the smell of the stables) and

'Chicken-'n-a Basket'. It was like walking into another world and was owned and operated by Yona & Yehuda Avni, who did everything from the purchasing and cooking to washing up. Almost 50 years have passed since then and last week Yehuda Avni, aged 86, died. He left behind a complete settlement, not just the restaurant, and people who loved and respected him.

In the last public meeting of the arbitration committee one of the participants suggested that it was good that we were holding the meetings: at least that way people got to see their friends and neighbors again. The next, and last, meeting will be held on Tuesday 12.03. Anyone who hasn't taken part yet and wishes to do so is invited. (See Notices.)

Congratulations to our new lot of economically independent members: Donna & Micki Bamnolkar, Michal & Tal Ashchar, Lorna & Lee Kaplan, Sharon & Benny Cohen, and Renana Habibi. As they have all been residents here for a number of years, we'll just wish them well and hope their coming years will be just as nice.

Get well soon to all the members who are ill, hospitalized or recuperating.

Meryl Streep won this year's Oscar for best actress for her performance in 'The Iron Lady' depicting British PM Margaret Thatcher. One of the minor characters in the movie was her daughter, Carol, who happened to spend her summer here in KH. David Ellman's cache of pictures shows her in various places around the kibbutz, including one of her mother visiting in the old club room, hosted by Colin Primost and the late Netta Ellman. Carol was part of a visiting Bridge group while her mother was opposition leader in Parliament. A year later she was elected PM. Colin tried to get a return visit but the PM was unequivocally unimpressed by Carol's accommodations in our old wooden huts!

The 'Fruits of the Galilee' (Pri Hagalil) factory in Hatzor has been saved from closure (once again). Pity there aren't more Hi-Tec companies or other factories willing to set up shop here in the Galilee, that would offer gainful employment to another 200 or so people in this area. Buy local produce: that might help!

Friday night is Purim Party night BUT - before that - at 18:00 there will be kabbalat Shabbat in the Club Room. All welcome!

Gefen, Shachar, Moran, Shaked, Emma, Alon, Yehonatan, Gal and Bar's
Grandma Tamar

+++++*****+++++

Anniversaries:

12.03 Ella & Oded Avidor
15.03 Irit & Eddie Azran

Commemorations:

10.03.10	Gusti Rifkind	באדר תש"ע	כ"ד
26.02.03	Rhoda Goldman	באדר א' תשס"ג	כ"ד
26.03.11	Aaron Katz	באדר ב' תשע"א	כ'
03.04.86	Dave Levi	באדר ב' תשמ"ו	כ"ג
30.03.00	Myron Schwartz	באדר ב' תש"ס	כ"ג

Birthdays:

12.03	Adam Ben-Chanoch Keren Gedalizon Renana Doari (Amit/Doami g/daughter)	15.03	Aviva Lynton Inbar Cohen Gal Curtis (Ellman grandson)
14.03	Aylon Maser India Primost (granddaughter)	17.03	Zami Ben-Zvi Leora (Edelstein) Weinstein Avishag Eder (granddaughter)
16.03	Ruti (Nitzan) Zigedon Merav (Ehrenberg) Eitam Shoshana (Mader) Baruch	16.03	Ofir Leebenkoff (R.Cohen g/daughter) Daniel Marcuson (grandson)

NOTICES

Mazal Tov to parents Ofri (Wagner) & Ayal Lebel
On the birth of their second child, a son.
Congratulations also to grandparents Dalia & Udi Wagner
great-grandfather Meir Raines, and all the family.

Mazal Tov to first time parents
Mika (Voller) & Yaniv Halachmi
On the birth of twins (boy and girl)
Congratulations also to grandparents Elana & Meir Voller,
Great-grandmother Renee Cohen, and all the family

PURIM PURIM *PURIM* PURIM **PURIM**

PURIM PARTY OF THE YEAR !!!!!

DJ - Peleg Bar

Friday 09.03.12 starting at 22:00 In the Dining Hall

Until the wee hours of the morn...

Starting with dancing styles from around the world,
cultural dress (and fancy dress), regional foods and music.
If you have any particular music you would like to hear, please pass on your
suggestions and requests to one of the party organizers.

From 12th grade and up....

PURIM CLEAN UP: Shabbat morning from 10:30 - ALL WELCOME !!!

Mia Tiko..., Gaby Tenna, Meytal Jones, Gili Carmi, Netta Ram & Talia Even-Danan

GIVE AND GET - Giants and Elves
Mishloach Manot (gift giving) at Purim will be organized by
Liat Sharabi 052-6848432 and Sharon Cohen 050-7527282
Wednesday 07.03 at 16:00
in the Dining Hall for Children's Purim
Please include a little written clue so that each one can guess
who the gift giver is and search for them during the evening.

Arbitration Meeting - House Ownership

So far three meetings have been held on the above subject. The last meeting is scheduled for Monday, 12.03, at 18:45 in the Club room and will last approximately 3 hours.

All members who have yet to be heard and wish to take part are invited to this meeting. After that our recommendations will be brought to the House Privatization Committee.

Our condolences to Harry Lifschitz
On the death of his father, Yaacov, (in Australia)
Included in our condolences are Betty Eder,
Shlomit Eder Lifschitz and all the family.

Pesach Hagadot

If you have a simple Hagaddah, and are willing to give it away, I would appreciate receiving it. Before the holiday I will be introducing services in an overseas community that hasn't got a lot of Jewish ceremonial material. Please contact me. Thanks

Sarah Davolt

Jewish Source Material Study Group

Meeting Wednesday 14.03.12 at 20:30

In the club room.

Subjects: Augustinius - the temporal and sanctified City
Did Paulus go into the citrus grove and what happened there?

Melamed Dudu Palma

All Welcome.